

یادداشت های سالگرد سه سالگی فیلم نگار

آینه داران

سه سالگی فیلم نگار فرصتی مغتنم بود که از هنرمندان و اهالی سینما درخواست کنیم عیب هامان را به ما هدیه کنند. تعدادی از دوستان به نمایندگی از تمامی اهالی دوست داشتنی و زحمت کش سینما با یادداشت های پرمهرشان جشن تولد سه سالگی را به کاممان شیرین کردند. آنها آینه ای در برابرمان نهادند تا کاستی هایمان را به تماشا بنشینیم. دست همه شان را می فشاریم. لطفشان مستدام.

حسن هدایت (فیلمنامه نویس و کارگردان)

فیلم نگار را دوست دارم، امیدوارم عمرش به صد سال برسد.

محمد هادی کریمی (فیلمنامه نویس)

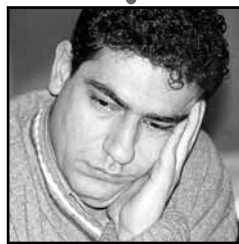
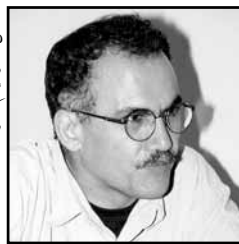
فرارسیدن سالگرد انتشار فیلم نگار را به دست اندرکاران و خوانندگان پیگیر آن تبریک می گویم و برای همه آنهايي که با حفظ حرمت قلم و آن چه که می نویسد، با صداقت و واقع بینی به نقد وضعیت موجود و ترسیم دورنمای مطلوب نگارش در سینمای ایران مشغول اند، آرزوی موفقیت و شادکامی دارم.

علیرضا کاظمی پور (فیلمنامه نویس)

۱. برای نوشتن این مطلب، یادداشت های یک سالگی فیلم نگار را مرور کردم و به چند پیشنهاد خوب از طرف چند فیلمنامه نویسی قدیمی برخوردم که فکر می کنم تکرار و یادآوری آنها در سومین سالگرد انتشار مجله، عاری از لطف نباشد. پیشنهاداتی مثل: چاپ مطالب پژوهشی/تاریخی در باب فیلمنامه نویسی برای سینما یا تلویزیون و بررسی سیر تحولی آن در ایران و جهان، ترجمه مقررات صنفی و اتحادیه ای در سینماهای حرفه ای دنیا، توجه بیشتر به چاپ فیلمنامه های غیر سیدفیلدی! و ... الخ!

۲. برگزاری جلسات نقد و بررسی فیلم کار بسیار خوب و مفیدی است، اما بهتر از آن برگزاری کلاس ها و دوره های کوتاه مدت فیلمنامه نویسی با حضور اساتید جهانی این حرفه است. تابستان سال گذشته آقای ژان کلود کرییر کارگاهی برای نویسندگان ایرانی در تهران برگزار کرد که از جزئیات آن بی اطلاع هستم، اما اگر این کار از سوی نهادها و مؤسساتی مثل بنیاد فارابی، مدرسه کارگاهی فیلمنامه نویسی، کانون فیلمنامه نویسان خانه سینما و حتی مجله فیلم نگار، جدی گرفته شده و ادامه پیدا کند، نتایج بسیار خوبی در رشد و

رسم ها از فیلم نگار

اعتلای فیلمنامه نویسان ما خواهد داشت.

۳. به نظر می رسد که مقالات آموزشی چاپ شده در فیلم نگار خط سیر و هدف مشخصی را دنبال نمی کند و مترجمان گرامی بدون داشتن برنامه ای مشخص، در مورد شاخه ها و مباحث مختلف فیلمنامه نویسی مثل ساختار، شخصیت پردازی، گفت و گونویسی و غیره، مطالبی را به طور جسته و گریخته ترجمه می کنند و همین مسئله باعث می شود که به هیچ کدام از این موضوعات به طور کامل و عمیق پرداخته نشود.

۴. دوام و بقای سه ساله فیلم نگار که هنوز هم برای ماورنکردنی است مدیون تلاش و پشتکار دست اندرکاران و نویسندگان مجله است. برای همه شما آرزوی سلامتی و موفقیت می کنم و امیدوارم که روزی صدسالگی مجله نیز جشن گرفته شود.

مهدی کرم پور (فیلمنامه نویس و کارگردان)

فیلم نگار خیلی حسن ها داره که من چندتاشو تو یادداشت یک سالگی اش نوشتم. بقیه شم لا بد بقیه گفتن و می گن. از این که همیشه یه فیلمنامه چاپ می کنه، خیلی خوبه. فیلمنامه خیلی مهمه! جایگاه فیلمنامه نویسی و ... که همه اش هم درسته. ولی می خوام از یه تجربه شخصی و ملموس درباره فیلم نگار بگم:

اصولاً بر اساس یک رسم نانوشته در ایران، اگر فلان سردبیر از قیافه، بیخشید از فیلم شما خوشش نیاد، قبيله (شما بخوانید مجله) موضعش در قبال شما روشن است. اصلاً سردبیر مانند شمن اولیه دستور نقد می دهد و باقی اگر حتی فیلم را دوست داشته باشند، دم نمی زنند. و البته خوشا به روزی که شمن شما را دوست بدارد: «پس بر بالا بنشانند و ...» و این احوال جامعه روشنفکری ماست، در گذر از دوره کشاورزی به صنعتی! مطبوعه و زینه فیلم نگار دو نقد بر فیلم من چاپ کرد. یکی با نقطه نظر مثبت و دیگری با نقطه نظر منفی (توجه داشته